

geringer, fra hvilke man har modtaget Svar, har erklæret sig rede til at antage den;

at et vist Antal Regeringer dog gør deres Tilslutning betinget af Gensidighed, og

at et stort Antal Svar indeholder Fortolkninger og Kommentarer, men at disse Fortolkninger og Kommentarer synes forenelige med Beslutningen.

Under disse Omstændigheder har Raa-

dets Formand ment sig berettiget til at konstatere, at Forslaget om Rustningshvilen er blevet antaget af de til Afrustningskonferencen indbudte Regeringer, medmindre de omgaaende meddeler Generalsekretæren, at de nærer en anden Anskuelse.

Indtil 15. December 1931 har ialt 51 Stater erklæret sig rede til at antage Rustningshvilen.

Almindelig Konvention til Fremme af Midlerne til Forhindring af Krig.

Om dette Spørgsmaals tidligere Behandling henvises til Delegationsberetningen for den 11. Forsamling, Side 33—36. Det fremgaar heraf, at det lykkedes Forsamlingens 3. Udvalg at forene nogle af de modstridende Synspunkter, men at man fandt det umuligt under denne Forsamling at opnaa fuldstændig Enighed om Konventionsudkastet. Udvalget vedtog en Række Retningslinier for de videre Forhandlinger, og Forsamlingen besluttede, at en særlig Komite skulde nedsættes til at overveje Spørgsmaalet og afgive Beretning til den 12. Forsamling.

I denne Anledning modtog den danske Regering — saavel som de andre Forbundsmedlemmer — en Forespørgsel angaaende dens Synspunkter med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal, som besvaredes derhen, at den danske Regering tillagde Spørgsmaalet meget stor Betydning og havde gjort det til Genstand for en Undersøgelse, som endnu ikke var helt afsluttet. Man forbeholdt sig at fremsætte sine Bemærkninger, naar man havde haft Lejlighed til at lære Resultatet af Komiteens Forhandlinger at kende, men man ønskede dog allerede paa det daværende Tidspunkt at henlede Opmærksomheden paa den Betydning, som det efter den danske Regerings Formening vilde have, saafremt det Udkast, der skulde forelægges Forsamlingen til Beslutning, i videst muligt Omfang var præget af de Erfaringer, som allerede var indhøstet under Forbundsraadets hidtidige Virksomhed til Forhindring af Krig og Krigsfare.

Komiteen afholdt Møde fra d. 11.—15. Maj 1931, og det lykkedes den at udforme et Konventionsudkast, der med enkelte Forbehold vedtoges enstemmigt; den japanske Repræsentant i Komiteen afholdt sig dog fra at stemme.

I Komiteens Beretning hedder det, at man har ønsket at give de Stater, der maatte ønske det, en Lejlighed til at paatage sig Forpligtelser, der i det Omfang, det i Øjeblikket er muligt, vil forøge Effektiviteten af de Midler, der i Henhold til Pagten staaar til Raadets Disposition, til Forhindring af Krig, medens man paa den anden Side ikke har villet gøre nogen Indskrænkning i de Beføjelser, Pagten tillægger Raadet. Det første opnaas ved, at Parterne i en Strid skal være bundne med Hensyn til Raadets Afgørelser om Udførelsen af Konventionens Bestemmelser, naar alle Medlemmerne, bortset fra de stridende Parter, er enige i Afgørelsen (Art. 5); det andet ved, at man i Konventionsudkastet har optaget hertil sigtende Bestemmelser.

Konventionsudkastets Art. 1 angaar de foreløbige Forholdsregler af ikke-militær Art, som Raadet skal foreskrive. Om denne Artikel har der længe været Enighed; Komiteen foreslaar en Tilføjelse om, at Raadet skal fastsætte disse Forholdsreglers Varighed, som efter Omstændighederne skal kunne forlænges.

Artikel 2 angaar de militære Forholdsregler. Komiteen foreslaar for det første, at de kun skal finde Anvendelse, naar der foreligger Trusel om Krig, men ikke, naar